

[Justitsministeren.]

evner afviger fra det normale, skal straffes, eller om Sikringsforanstaltninger skal træffes med Hensyn til ham. Men jeg maa sige, at det forekommer mig efter nærmere Overvejelse af Sagen, at det klareste Kriterium ved denne Sags Afgørelse er, om vedkommende er paavirkelig for Straf eller ej efter Dommerens Skøn. Jeg maa derfor anbefale at stemme for det her foreliggende Ændringsforslag.

Jeg skal saa omtale forskellige Ændringsforslag, som er stillet med Hensyn til Fængselsnævnet. Jeg maa først takke det socialdemokratiske Parti for, at det nu har forsonet sig med at faa oprettet et Fængselsnævnet. Det er rimeligt, at man fra andre Sider viser Imødekommenhed overfor dette Parti, naar det gaar med ind i Forhandlingerne om, hvordan Fængselsnævnet skal virke, og hvordan det skal sammensættes.

I Ændringsforslag Nr. 9 foreslaar Flertallet, som nu bestaar af Udvalget med Undertagelse af de Konservative, at Fængselsnævnet og ikke Justitsministeren skal træffe Bestemmelse om Ændring af Straffudstaaelsesstedet for ikke fuldt normale Personer, som Domstolene har ment at kunne idømme Straf fremfor at internere dem paa Anstalter. Spørgsmaalet vil jo navnlig faa Betydning, hvis vi faar et saadant Fængsel, som omhandles i § 17 i Straffelovforslaget, der er indrettet særlig for dem, hvis Tilregnelighed er nedsat.

Det er ikke noget stort Spørgsmaal, hvem der skal træffe Bestemmelse om denne Overførelse, og Spørgsmaalet hænger maaske noget sammen med, om man faar en Læge ind i Fængselsnævnet. Hvis man gør det, er det naturligt, at dette Spørgsmaal bliver afgjort af Fængselsnævnet; kommer der ikke en Læge i Fængselsnævnet, bliver det mindre naturligt at henlægge disse Afgørelser til dette, men al Sandsynlighed taler for, at der ifølge et særligt Ændringsforslag kommer en Læge i Fængselsnævnet.

I Ændringsforslagene Nr. 34 og 35 foreslaar det samme Flertal, at Nævnet og ikke Justitsministeren skal træffe Bestemmelsen, dersom der i Henhold til § 39 bliver Tale om at overføre en drikkædlig Fange fra Fængsel til Arbejdshus eller om at overføre en Fængselsfange, hvis Straffetid er 8 Aar eller mere, til Sikkerhedsforvaring. Da det jo maa antages, at Fængselsnævnet, efterhaanden som dets Praksis udvikler sig, faar et Overblik over alle disse Forhold og Kendskab til de Elementer, som her skal tages i Betragtning, er det vist meget godt, at dette henlægges til Fængselsnævnet.

I Ændringsforslagene Nr. 37 og 40 er det endelig af Mindretallet, bestaaende af Venstres Medlemmer i Udvalget, foreslaaet, at det skal være Fængselsnævnet og ikke Justitsministeren, der træffer Bestemmelse om Løsladelse paa Prøve fra almindeligt Fængsel og om Genindsættelse i Fængsel. Det mener jeg ikke at kunne gaa med til. Det drejer sig her om en Foranstaltning, der er et ganske normalt Led i Straffudstaaelsen, og der er ikke Grund til at sætte Fængselsnævnet i Bevægelse i Anledning af disse Spørgsmaal, og det saa meget mindre, som Justitsministeriet hidtil har truffet de efter den nugældende Lovgivning tilsvarende Afgørelser, nemlig ved betinget Benaadning og ved Genindsættelse, naar Betingelserne ikke overholdes.

Af samme Grund er jeg heller ikke glad for Flertallets Ændringsforslag under Nr. 39, der er stillet af Radikale og Socialdemokrater, hvorefter det vel bliver Justitsministeren, der skal afgøre, om Løsladelse paa Prøve fra almindeligt Fængsel skal finde Sted, men Domstolene, der skal træffe Bestemmelse om Genindsættelse, saafremt Betingelserne ikke overholdes.

Der er her et særligt Moment at tage i Betragtning. Hvis Justitsministeriet skulde skønne, at Dommerne ikke var tilstrækkelig villige til at genindsætte betinget løsladte, kunde det være, man blev for sparsom med at løslade, og det omvendte kunde være Tilfældet. Der er, forekommer det mig, noget uheldigt i, at der bliver to Myndigheder: een, der løslader, og en anden, der skal træffe Bestemmelse om Genindsættelse. Der kan blive et Tovtrækkeri mellem disse to Myndigheder.

Der er imidlertid al Grund til at tro, ja, der er Vished for, at de Myndigheder, som her skal virke, paa den loyaleste Maade vil bestræbe sig for en nyttig Samvirken, saa det vil vel nok kunne lade sig praktisere, og derfor behøver jeg ikke bestemt at modsette mig dette Ændringsforslag.

Endelig stilles der saa angaaende Fængselsnævnet et Ændringsforslag til Ikrafttrædelsesloven under Nr. 12, som giver Regler for, hvordan Fængselsnævnet skal sammensættes. Det gaar ud paa, at Fængselsdirektøren ikke skal være Formand for Nævnet, men at en Dommer skal være det, og at Forsorgsmanden skal gaa ud af Nævnet og en Læge uddannet i Psykiatri træde i Forsorgsmandens Sted, medens derimod en i Forsorgsarbejdet deltagende Mand kan tilkaldes som Raadgiver, naar man maatte finde det nødvendigt.

Mig forekommer det at være mest